

El fotògraf recrea amb una tècnica mixta pintures d'autors com Picasso, Modigliani, Derain, Manet, Barceló i Schiele

Montse Frisach
BARCELONA

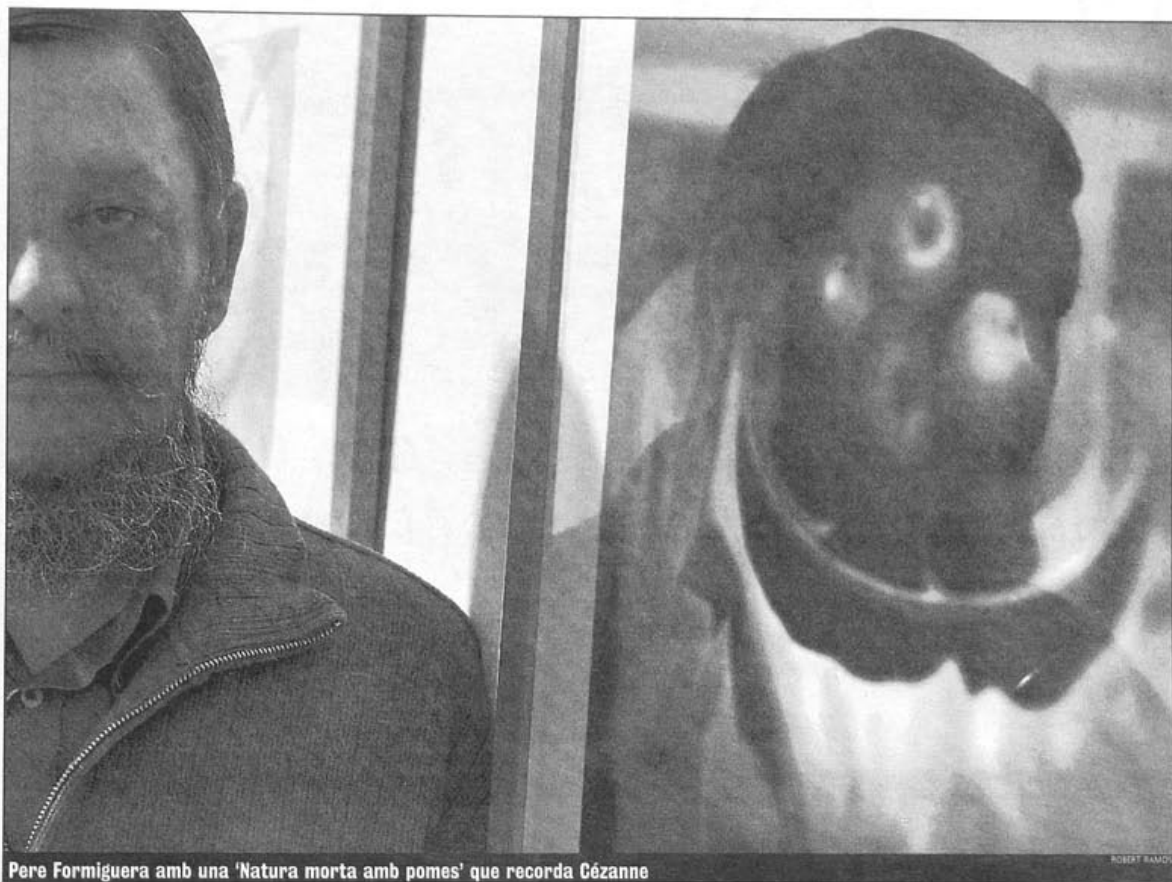
El fotògraf Pere Formiguera (Barcelona, 1952) posa a dialogar fotografia i pintura en els seus últims treballs, en els quals recrea quadres de pintors famosos.

Fa dos anys que Formiguera investiga les possibilitats estètiques i conceptuals de la barreja entre pintura i fotografia. Després de reflexionar sobre el temps a *Cronos* i sobre la condició humana a *Ulls clucs*, les dues formades per retrats en blanc i negre, Formiguera s'endinsa ara en un treball molt diferent que pren com a referència directa i sense complexos la història de l'art i que exposa a la galeria Fidel Balaguer de Barcelona.

Sota el títol de *Diàlegs amb la pintura*, creadors com Cézanne, Manet, Schiele, Picasso, André Derain, Bonnard, Miquel Barceló i Claes Oldenburg han estat interpretats per Formiguera en aquest conjunt d'obres. "El tema d'aquesta sèrie és la pintura i de quina manera un es pot encarar amb la pintura com a fotògraf -explica Formiguera-. El que he fet és prendre com a model una pintura que m'agradi especialment i fer-ne una interpretació personal".

Foto amb aquarel·la

Per aconseguir aquesta particular hibridació, Formiguera ha utilitzat imatges fotogràfiques analògiques en blanc i negre, a les quals ha afegit pintura en aquarel·la. De la imatge resultant se n'ha fet un tiratge en paper d'aquarel·la (tres exemplars de cadascuna). "És com si fos un gravat", afirma l'artista. En alguns casos el resultat és més fotogràfic que pictòric, però en altres és ben bé a l'inrevés

Pere Formiguera amb una 'Natura morta amb pomes' que recorda Cézanne

Pere Formiguera fa dialogar fotografia i pintura

i és difícil copsar que la base de l'obra és una foto.

Les peces són tan diverses com els artistes homenatjats. En el cas de Picasso, Formiguera ha recreat algunes obres de l'època rosa, com *Arlequí amb fons vermell*, així com fragments concrets de pintures en el cas de *Nen amb gerro* i *Noia pentinant-se*. De Modigliani, Formiguera ha interpretat l'arxiconegut nu femení *Nu ajagut*, i de Burne-Jones, el *Per-*

seu, amb un model triat gràcies a la seva extraordinària semblança amb el noi del quadre.

Pel que fa a la natura morta, Formiguera n'ha recreat dues de Manet, *L'esparrec* i *La llimona*, que el fascinen per la seva simplicitat formal. Una bona natura morta és també *La papaia*, de Miquel Barceló, un dibuix de Mali del pintor mallorquí que Formiguera ha omplert de color. El color també domina una natura

morta amb alvocats i kiwis, en homenatge a l'avantguardista Picabia. I ben particular és la pizza de l'artista pop Claes Oldenburg, "que encara que sembli fallida és la que més s'assembla a l'original".

La tria de les obres homenatjades s'ha fet més en funció de la pintura que no pas de l'artista. Hi ha dues imatges, però, en les quals no hi ha referència a cap obra en particular: *Cap de xai* -que allu-

deix a les natures mortes barroques- i *Natura morta amb pomes*, que recorda Cézanne.

Amb aquesta mostra, Formiguera retorna al circuit galerístic, després d'uns anys en què la seva obra ha estat exposada en institucions com el Centre d'Art Santa Mònica el 2000 (*Cronos*) i al Museu Nacional d'Art de Catalunya el 2002 (*Ulls clucs*).

Pere Formiguera. Diàlegs amb la pintura

• Galeria Fidel Balaguer
Barcelona. Consell de Cent, 315,
entl. 2a
FINS AL 16/04